

ningsformandens Opfordring Hovbøndernes Valg af deres Boldgiftsmænd saaledes, at et dertil af Sogneforstanderskabet paa det Sted, hvor Fleerheden af Hovbønderne have Bopæl, udvalgt Medlem af samme, ved Tilføjelse med Aftensvarsel til samtlige Hovbønder, foranstalter et almindeligt Møde af disse, og derved forhandler og med absolut Pluralitet af de Tilstedeværende vedtager, hvem der skal tilforordnes Afsløsningscommissionen paa Hovbøndernes Begne. Om det saaledes istandbragte Valg af disse Boldgiftsmænd bliver saavel disse selv som Afsløsningscommissionens Formand strax at underrette af den Sogneforstander, der efter det Anførte har ledet Forhandlingerne og Valget.

De Valg, som ikke maatte være indmeldte inden den Frist, som i Formandens Opfordring til Parterne om at vælge deres respective Boldgiftsmænd vil være at sætte, foretager han selv i Partens Sted.

Formanden berammer derefter Tiden og Stedet til Forretningens Afholdelse og udfærdiger en Indkaldelse til at give Møde ved samme, hvilken af Stedets sædvanlige Stævningmænd bliver med 14 Dages Varsel at forkynde for enhver enkelt af de i Sagen Interesserede, der af Requirenten opgives Formanden.

Er Forretningen begjert enten af den til Arbejdet Berettigede eller af en enkelt Arbejdspligtig overensstemmende med 2det Affnit af § 1, da kan den ei foretages, saafremt Requirenten, efter behørig Indkaldelse, hverken møder personligt eller ved en Befuldmægtiget, men han har da at udrede samtlige ved det forgjæves holdte Møde foranledigede Omkostninger. Det Samme skal ogsaa gjælde, hvis Forretningen er begjert overensstemmende med 1ste Affnit af § 1 og samtlige Requirenter hverken møde eller lade møde. Dersom Noget af de behørigt Indkaldte hverken møder personligt eller ved Befuldmægtiget, da kan Afsløsningen af det ham vedkommende Arbejde desuagtet afgjøres ved Mandenes Kjendelse, som derefter ved Stævningmændene bliver at forkynde ham ved toges eenstemmigt med 74 Stemmer.

§ 4 med de til denne Paragraph hørende Ændringsforslag, fra Nr. 22 til 27 inclusive, fattes derpaa til Forhandling.

Ordføreren: Jeg skal ved denne Paragraph blot henholde mig til det Par Ord, som ere anførte i Udkastets Betænkning som Motiv for de af det stillede Ændringsforslag.

J. A. Hansen: Det Forslag, vi have tilladt os at stille under Nr. 25, er begrundet deri, at vi ikke mene, at det er Stedet ved Affattelsen af en Lov at bruge Ironie eller at ironisere, og det kan dog aabenbart ikke erkjendes for Andet, naar man taler om Hoveri som „ligesaa godt Arbejde“; naar man vilde strengt og skarpt udtale Sandheden, saa maatte man benytte sig af Udtrykket „ligesaa slet Arbejde“, men da jeg har meent, at Sandheden maaffee kunde være ligesaa støvende her som Ironi, have vi foreslaaet en anden Affattelse, som vi troe kommer Sandheden nærmere, og det er at sætte „Arbejde af samme Besskaffenhed“. Vi troe, at alle Parter ere enige om, at Hovriet ikke kan kaldes „godt“ Arbejde, og at det ikke bør blive staaende, som det staaer i Paragraphen. Forslaget under Nr. 26 gaaer ud paa, at forandre den Tid, hvori det endelige Dphør af Hovriet kan udsættes, fra 2 Aar til 1 Aar. Vi have troet, at Nødvendigheden, den paa at røngende Nødvendighed, der er for, endelig at slippe dette demoraliserende Hoveri, gjør, at man bør fremstynde dets Dphør saa meget som Sagens Omstændigheder nogenlunde tilstede det, og da har det været Forslagsstillernes Mening, at, da jo alle de Vedkommende i en meget lang Tid have været forberedte paa, at en Lov som denne vilde komme ud, saa have de allerede, idetmindste de mere Tænkende og mere Forudseende, maattet beslaae sig paa Hovriets Afsløsning, og naar man dertil indrømmer Commissionerne en Ret til, paa Grund af de Forandringer, der maatte være uundgaeligt fornødne, at give Udsættelse endnu i eet Aar, saa troe vi, at det er Alt, hvad der efter alle Omstændigheder bør kunne indrømmes. Endnu skal jeg blot, da det er denne Paragraph, som angaaer Taxationen af Arbejdet og de Regler, der derved skulle følges, tillade mig at yttre, med Hensyn